# 11. PETROLUL Ploiești – INCAPACITATEA OFENSIVĂ, MARELE NEAJUNS AL ECHIPEI

La începutul campionatului trecut, cuplul de antrenori **Oană—Dridea** formulase, pentru formația **Petrolul**, un obiectiv realist: **clasarea echipei, în finalul competiției, pe locul 8.** Realismul acestui obiectiv avea o notă de îndrăzneală întrucît „team"-ul ploieștean, cu chiu cu vai, scăpase de la retrogradare în ediția 1971—1972 a campionatului. **Refăcută fizic și nervos, CU UN PLUS DE AMBIȚIE MANIFESTATĂ DE JUCĂTORI.** Petrolul a-**Jiul din Petroșani.** Realizările din prima parte a campionatului se apropiau de acelea de pe vremurile bune, cînd Petrolul se bătea pentru supremație cu cele mai temute echipe din Capitală. Defalcat, acest succes arată că **din cele opt partide jucate acasă ploieștenii au cîștigat șase, una au terminat-o la egalitate și una au pierdut-o — totalizînd 13 puncte în urma a 11 goluri înscrise și patru primite. Din cele șapte întîlniri susținute în deplasare, una au cîștigat-o, trei le-au terminat la egalitate și trei le-au pierdut, aducînd acasă un total de cinci puncte, marcînd trei goluri și primind șapte.** Cronicarul a apelat la această prezentare cifrică pentru a scoate în evidență **soliditatea apărării petroliste**, una din cele mai bune la acea oră. **Oană și Dridea predaseră bine lecția defensivei fără prea multe fisuri, atît acasă cît și în deplasare, pe care elevii și-o însușiseră. Echipa căpătase echilibru, se mișca în teren într-o idee modernă (1—4—3—3), avînd în persoana lui Angelescu un excelent coordonator.** În ofensivă, cu 14 goluri marcate, lucrurile nu erau chiar atît de mulțumitoare **(nici măcar un gol de meci)**, în ciuda faptului că se mizase mult pe aportul lui **Ion Constantin**, un jucător căruia i-a plăcut să se plimbe mult și să facă puțin. Plantarea lui în linia întîi vroia să amintească de acel golgeter numit **Dridea**, atacantul impetuos care era capabil să spargă cele mai agresive apărări.

**Examenul atacanților a fost aminat însă pentru primăvară.** Îmbolnăvirea lui **Angelescu**, omul de bază în angrenajul echipei, avea să provoace noi dureri de cap antrenorilor, să-i facă să caute cu disperare, dar și fără folos, un jucător care să suplinească calitățile de clarvăzător și dispecer ale celui rămas în afara gazonului. În aceste condiții, în retur greul cade tot pe umerii apărării, mereu în aceeași alcătuire. **Și cum nici ea nu mai are forța și exactitatea necesare, eșecurile și semieșecurile se țin lanț și Petrolul coboară treaptă cu treaptă, la un moment dat fiind amenințată de perspectiva locului 15. Atacul nu știe să desfacă apărările, n-are forța necesară de a puncta decisiv, de a zvîcni în momentele cele mai favorabile, ratează incredibil perpelindu-și și antrenorii și suporterii. O victorie „in extremis" cu Rapid și o alta la limită cu C.S.M. Reșița, două egaluri în deplasare** (la Constanța și la Cluj, cu „U") **și două acasă** (cu Steaua și „U" Craiova), **iată un bilanț total nesatisfăcător care înseamnă 10 puncte cîștigate, 8 goluri înscrise și 21 primite**; deci, Petrolul obosise, frumusețea zilelor de toamnă rămînînd undeva departe. Decalajul de comportare dintre un sezon și altul nu mai are nevoie de nici o demonstrație în plus.

**Regresul ploieștenilor din această primăvară are puncte de incidență cu valoarea scăzută a lotului de înaintași, cu lipsa lor de experiență, cu atitudinea de automulțumire a unor jucători, cu abaterile de la viața sportivă ale altora, cu frămîntările și fisurile apărute pe filiera antrenor-conducerea clubului.**

**Ilie Oană**, care la cererea sa a predat frînele echipei, aprecia, că **față de ediția trecută** (1971—1972) **a campionatului, echipa ploiești**eană **a făcut un pas înainte pe drumul închegării ei, că a fost aproape de realizarea deziderat**ului **pe care și l-a propus, clasarea pe locul 8.** Da, Petrolul, formație fără nume sonore, a dovedit în primăvară că poate îndrăzni la autodepășire, că poate reveni în prim-planul întrecerii Diviziei A. Una din condiții ar fi și aceea — nu lipsită de importanță — ca factorii răspunzători ai fotbalului ploieștean **să reconsidere propria lor politică de creștere a cadrelor tinere legate trup și suflet de interesele clubului și orașului aurului negru.** Observația vine de la un suporter al echipei care, într-o scrisoare, amendă vehement tendința de a aduce jucători nărăviți de la alte cluburi. Este mult adevăr în acest reproș!

**Stelian TRANDAFIRESCU**

1972–1973 a fost ultimul campionat al portarului Mihai Ionescu, jucător exemplar, actualmente vicepreședinte al clubului ploieștean.

**26 DE JUCĂTORI FOLOSIȚI**

**Dincuță** (30 de meciuri — 2 600 de minute — totalul notelor: 207), **Gruber** (30 — 2 700 — 196), **Ciupitu** (29 — 2 610 — 208), **Tudorie** (29 — 2 372 — 192), **Cringașu** (29 — 2 265 — 193), **I. Constantin** (28 — 2 333 — 179), **Cozarek** (27 — 2 400 — 191), **M. Ionescu** (27 — 2 399 — 198), **N. Ionescu** (27 — 2 423 — 182), **Moldovan** (23 — 1 036 — 122), **Oprișan** (21 — 1 665 — 139), **Pisău** (17 — 1 292 — 92), **Angelescu** (10 — 700 — 69), **Grozea** (6 — 399 — 39), **Mierluț** (6 — 187 — 36), **Pîrvu** (6 — 196 — 31), **Curcă** (5 — 295 — 28), **C. Ionescu** (4 — 235 — 24), **Ștrătescu** (4 — 118 — 17), **Moraru** (4 — 57 — 7), **Tănase** (3 — 210 — 19), **Țaporea** (3 — 159 — 11), **Toader** (2 — 173 — 13), **Doru Nicolae** (2 — 175 — 13), **Petrescu** (2 — 157— 11), **Rădulescu** (1 — 23 — 7), **T. Gheorghe** (1 — 90 — 5), **Mînăstire** (a jucat doar 10 minute).

● **GOLGETERII ECHIPEI**: **I. Constantin** — 7 goluri, **Moldovan** — 4, **Dincuță** — 3, **Oprișan** — 2, **N. Ionescu** — 2, **Grozea** — 1, **Cringașu** — 1, **Tudorie** — 1, **Pisău** — 1.

● **Ciupitu**, în etapa a XI-a, a marcat un autogol pentru „U" Cluj, iar **N. Ionescu**, în etapa a XXVII-a, pentru Univ. Craiova.

● A beneficiat de o singură lovitură de la 11 m (ratată de **Ion Constantin**); a fost sancționată cu două penalty-uri.

● **JUCĂTORI ELIMINAȚI**: nici unul.

# 12. A.S. ARMATA Tg. Mureș – ÎN CĂUTAREA ECHILIBRULUI

De unde anul trecut A.S. ARMATA TG. MUREȘ se anunța drept una dintre cele mai valoroase formații din campionat, una dintre cele mai talentate din istoria fotbalistică a orașului Tg. Mureș, o adevărată „creșă" de jucători pentru echipele naționale A și de tineret, iată realitatea crudă a ultimului campionat: **locul 12!** De unde cu un an în urmă A.S.A. a ratat de puțin prezența într-o competiție continentală, iată, acum, aceiași jucători, aceeași echipă ocupînd de-a lungul celor 30 de etape — de 28 de ori locuri de la 12 în jos. Șapte etape pe locul 13, tot de șapte ori pe treapta a 14-a, de patru ori — penultima în clasament! Și, cum spuneam, tot **Czako, Naghi, Mureșan, Hajnal, Bölöni** sau **Varodi** jucau și cu un an în urmă; și tot **Tiberiu Bone** era antrenor.

Iată, așadar, polii între care s-au consumat ultimele două campionate ale A.S.A. Dar ce a determinat alunecarea pe tobogan?

**CĂ NOI NU MAI E NIMENI!** N-am pus ghilimele, pentru că nici unul dintre jucători — și cu atît mai mult antrenorul — nu au spus aceste cuvinte. Dar nici nu era nevoie să le spună, pentru că ele făceau parte din **subtextul** fiecăreia dintre convorbirile cu eroii noștri, foarte mulțumiți de poziția fruntașă ocupată în Divizia A cu un an în urmă, adică în primul an al revenirii din B. Cu atît mai mult cu cît aplauzele fuseseră cucerite pe terenurile primei divizii cu aceiași necunoscuți cu care A.S.A. urcase în A. Jucătorii au crezut — vechea meteahnă a fotbaliștilor noștri — că nimic nu va sta în calea victoriilor lor. Ca urmare, pregătirile nu au fost făcute cu aceeași exigență. Prima consecință — căderea vertiginoasă a **echipei care, după 10 etape**, era pe locul al 14-lea; a doua — încetează chemarea la lotul național a lui **Hajnal** și **Bölöni**, considerați drept șefi de promoție ai A.S.A. Mai mult, **Hajnal** încheie campionatul în echipa de tineret-rezerve. Iar dintre jucătorii care la sfîrșitul ediției 1971/72 figurau fie în echipa celor 30 de etape **(Czako, Fazekas, Hajnal)**, fie în clasamentul primilor cinci pe posturi **(Szöllösi, Ispir, Bölöni, Mureșan)**, doar **Mureșan** a făcut un salt, promovînd pe locul întîi în clasamentul înaintașilor centrali dreapta ai campionatului 1972/73, și numai **Czako** s-a mai aflat între primii cinci jucători pe postul său. Și, firește, consecința cea mai neplăcută, căderea echipei pe locul 12, cu opt locuri mai jos decît în întrecerea antecedentă.

**„NE-AU LUAT SEAMA CEILALȚI".** De data asta am pus ghilimele pentru că sînt spusele celor mai mulți dintre cei ce fac parte din colectivul de la A.S.A. În „traducere" ar suna astfel: **„Noi, A.S.A., am fost o surpriză în primul an după B pentru toate celelalte echipe din A, care nici nu prea ne luau în serios. Or, noi aveam o pregătire bună din toate punctele de vedere, și mai ales fizică și tactică".** Nimic exagerat în aceste cuvinte. Și, desigur, și mult adevăr. Este posibil ca, alertate, adversarele să-și fi luat măsuri de precauție. Dar dacă adversarele au fost nevoite să-și ia aceste prevederi suplimentare, de ce n-a venit A.S.A. cu o idee tactică nouă, de ce n-a adus în teren, la rîndul său, o dispunere a forțelor, cu care să surprindă echipele cu care se confrunta? Mai ales că talentul și puterea de receptivitate a jucătorilor puteau conduce cu ușurință la modificări ale tacticii de joc.

**VECHEA GARDĂ NU SE PREDĂ.** Dacă A.S.A. a reușit în campionatul recent încheiat, unele partide mai bune, asta se datorește în general jucătorilor mai vechi, celor ce de multă vreme duc greul în echipă. Astfel, nu putem să uităm contribuția lui **Czako**, dar nici pe **Naghi** sau pe **Mureșan** (ultimii doi fiind și golgeterii echipei) sau pe **Ispir** care a dovedit că este cu adevărat un pilon al apărării. În schimb, cei mai tineri, au marcat o cădere mai accentuată decît cei notați mai sus. De pildă, **Hajnal** (mereu revenim la el, fiind unul dintre cei în care se puneau multe speranțe), șuteur recunoscut, dar cu realizări minime în sezonul de care ne ocupăm; **Varodi**, fotbalist cu o mare rază de acțiune, cu tehnică și clarviziune a jocului, a avut și el o perioadă mai puțin fastă; să-i adăugăm aci și pe **Fazekaș** sau **Bölöni**. (În finalul campionatului, aportul lui **Bölöni** pentru echipă se reducea la... faultarea adversarului direct!).

Mureșan a fost și în campionatul 1972–1973 „vîrful de lance" al echipei din Tg. Mureș, atacantul de care se teme orice apărare pentru că nu-i poți ghici intențiile. La capitolul **eficacitate**, l-a întrecut, însă, Naghi.

Iată-l, în imagine, pe Mureșan, în luptă cu un apărător al echipei de pe litoral: F.C. Constanța.

Foto: **M. SZASZ**

**21 DE JUCĂTORI FOLOSIȚI**

**Naghi** (30 de meciuri — 2 486 de minute — totalul notelor — 207), **Szollosi** (30 — 2 622 — 192), **Mureșan** (29 — 2 563 — 206), **Ispir** (29 — 2 600 — 204), **Czako** (27 — 2 410 — 193), **Varodi** (27 — 2 223 — 190), **Hajnal** (27 — 2 369 — 181), **Bölöni** (26 — 2 224 — 163), **Unchias** (25 — 2 128 — 175), **Fazekaș** (21 — 1 567 — 136), **Nagel** (17 — 1 530 — 116), **Solyom** (13 — 1 170 — 92), **Caniaro** (11 — 885 — 71), **Kiss** (10 — 731 — 62), **Sultănoiu** (9 — 452 — 44), **Orza** (9 — 667 — 61), **Toth** (7 — 488 — 38), **Lucaci II** (5 — 239 — 24), **Koller** (2 — 180 — 13), **Tevi** (2 — 70 — 13), **Szekeli** (2 — 100 — 8).

**TEVI, KOLLER, SULTĂNOIU ȘI CEILALȚI.** A.S.A. a fost singura echipă care în perioadele de transferări dintre ultimele două campionate n-a pierdut nici un jucător. Abia mai tîrziu **Lucaci I** a fost împrumutat Sportului studențesc, iar **Onuțan** a luat, pentru un an, drumul echipei din Valea Jiului. A urmat apoi, despărțirea de **Toth** etc. Au apărut, însă, nume noi, complet necunoscute la eșalonul primei divizii: **Tevi, Koller, Sultănoiu; Orza** a confirmat și el, într-o măsură, așteptările. Dar marea cucerire (**sau recucerire**, după cum vreți s-o numiți) se numește **Caniaro.** Jucătorul blond și rotofei a revenit o dată cu **returul pe extrema dreaptă** și prezența sa nu a trecut neobservată. **Nu atît pentru cele două goluri marcate, cît pentru talentul său deosebit, calitatea execuțiilor sale și modul cum a înțeles să lupte pentru echipă.**

Deci: **Tevi, Koller, Sultănoiu, Orza + Caniaro.** Ar fi greșit dacă am lega viitorul echipei din Tg. Mureș, finalistă a „Cupei balcanice", de anul acesta, numai de aceștia. CU TOȚII jucători mai tineri sau mai puțin tineri, împreună cu conducerea tehnică trebuie să-și dea mîna pentru a readuce pe A.S.A. acolo unde valoarea lotului o impune. Și valoarea nu este de locul 12...

Este necesară, însă, **acumularea unei pregătiri fără cusur și preocuparea reală din partea tuturor jucătorilor pentru antrenamente.** Și asta, nu se poate realiza decît prin MUNCĂ.

**Mircea TUDORAN**

● **GOLGETERII ECHIPEI**: **Naghi** — 9 goluri, **Mureșan** — 8, **Hajnal** — 5, **Varodi** — 3, **Fazekaș** — 2, **Caniaro** — 2, **Sultănoiu** — 2, **Czako** — 1, **Lucaci II** — 1, **Szöllösi** — 1, **Kiss** — 1.

● **Antonescu**, în etapa a XVIII-a, a marcat un autogol pentru A.S.A., iar **Petescu** în etapa a XXVI-a; **Solyom** a marcat, în etapa a XXI, un autogol pentru C.F.R. Cluj, iar **Czako**, în etapa a XXII-a, pentru F. C. Argeș.

● A beneficiat de patru lovituri de la 11 m (**Naghi** a transformat două, una a ratat-o, iar **Szöllösi** a transformat una), a fost sancționată cu două penalty-uri.

● **JUCĂTORI ELIMINAȚI**: **Fazekaș** (etapa a V-a), **Bölöni** (etapa a XI-a), **Caniaro** (etapa XIX-a).